

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۲۷ سپتمبر ۲۰۲۱

دستان خون آلود امپریالیسم امریکا، در ایجاد یک بحران جدید!

(۱)

یکشنبه ۰۴ میزان ۱۴۰۰ - کابل: هرچند در هفته های گذشته، صدای انفجارات انتحاری به استثنای جلال آباد در بقیه شهرهای افغانستان شنیده نشده است و هرچند رسانه ها از جریان درگیری ها و جنگها گزارش نمی دهند و اینهم معلوم نیست که آیا واقعاً جنگی وجود ندارد و یا رسانه ها امکان و اجازه بازتاب آن را ندارند، با آنهم هرگاه به همین مقدار محدود اخباری که پخش می گردد، به دقت گوش داده باشید، حتماً متوجه شده اید که آرامش فعلی چیزی بیشتر از آرامش قبل از طوفان نیست. یعنی اوضاع کشور درکل بدون آن که کسی متوجه باشد به طرف یک جنگ منطقه ئی خطرناکی به پیش می رود. این ادعا یعنی چه:

۱- بادر نظر داشت این که "امامعلی رحمان" رئیس جمهور تاجیکستان، بین زمامداران آسیای میانه یگانه زمامداری بوده که از سالها بدین سو رسماً و علناً، گاهی مرزهای مبارزه علیه افراط گرایی اسلامی را زیر پای گذاشته، با بعضی تصمیمات به "اسلام زدائی" نیز پرداخته است و همزمان با آن افراط گرایان تاجیک نیز بعد از شکست های دهه ۹۰ قرن گذشته و سالهای آغازین این قرن، خود را در کنار طالب و بقیه تروریست سازماندهی نموده اند، این که روی کار آمدن طالب، دولت تاجیکستان را با حاکمیت طالب مستقر در افغانستان در تقابل خونین با همدیگر قرار دهد، نه تنها دور از انتظار نبود، بلکه می شد آن را پیشبینی نیز نمود.

۲- این را هم به خاطر داریم که همزمان با پیشروی ها و "فتوحات طالب" در ولایات سمت شمال کشور که عمدتاً در تبنای با دولت دست نشانده امپریالیسم امریکا و به دستور کاخ سفید و پنتاگون صورت می گرفت، "امامعلی رحمان" ضمن ابراز نگرانی از روند اوضاع در افغانستان، اعلام داشت که حاضر است در حد ۲۰ هزار پناهنده احتمالی از افغانستان را میزبانی نماید.

تذکر چنین نکته ای آنهم در حالی که تا آنزمان حاکمیت پوشالی در کابل اعلام موجودیت کرده، رجز خوانی می کرد و روند پناهجویی نیز آغاز نیافته بود، همان سان که در زمانش به وسیله این قلم مورد بحث قرار گرفت و انگیزه های پنهانی چنان تصمیم و دعوتی افشاء شد، مسأله ای بود که می شد از آن امکان تقابل بین تاجیکستان و طالبان مسلط بر افغانستان را حدس زد.

۳- این تقابل از هر دو طرف در روز روشن و جلوروی تمام مردم جهان، پروسه زمینه چینی هایش را چنین آغاز نمود:

"امامعلی رحمان" علی رغم آن که حاکمیتی تحت حمایت روسها می باشد به مانند بزرگترین و معروفترین شاه سلسله سامانیان "شاه اسماعیل سامانی" که رسماً و عملاً دست نشاندۀ خلفای عباسی بود مگر خود را مستقل می پنداشت، خود را در لباس و جایگاه "شاه اسماعیل سامانی" منتها در پناه حمایت روسها دیده، سیاستهایش را زیر چتر "داعیه احیای عظمت تاجیکها" عملی می سازد، به ارتباط افغانستان از یک سو ادعا می نماید که گویا ۴۷ درصد نفوس افغانستان تاجیک است، از سوی دیگر عملاً با پناه دادن به مخالفان ظاهراً فعال طالب در خاکش و طرح ایجاد حاکمیت فراگیر- منظور شرکت دادن تاجیکها در قدرت و یا احیاناً فدرالی ساختن افغانستان- و حمایت مستقیم از "احمد مسعود" و "امر الله صالح" تقابلهایش را با طالبان آغاز نموده است. اینها در حالی است که قوای روسی مستقر در مرزهای تاجیکستان با افغانستان در آمادگی کامل نظامی به سر می برد.

در طرف دیگر که طالبان باشد، آنها هرچند نسبت به دوران نخستین حاکمیت شان هوشیارانه تر بر خورد می نمایند و تاحال عربده کشی ننموده اند، مگر در عمل حد اقل در دو زمینه نشان داده اند که مقدمات درگیری با تاجیکستان را فراهم نموده اند:

زمینه نخست، بستر ایدئولوژیک تقابل با به رسمیت نشناختن حاکمیت دولت تاجیکستان کنونی می باشد. طالبان خلاف فیصله های کشور های سه گانه امریکا، چین و روسیه جمع پاکستان، ایران و اتحادیه اروپا که همه یک صدا احیای "امارت اسلامی" را قابل پذیرش ندانستند، با تسمیه "امارت اسلامی" به حاکمیت شان رسماً اعلام داشتند که رژیم آنها بر تمام "مؤمنان جهان" بالقوه ادعای حاکمیت دارد، این حاکمیت بالقوه می تواند متناسب به گسترش قدرت و توانایی های آنها شکل بالفعل نیز بگیرد، یعنی در عمل هیچ مرزی را که کشور های مسلمان نشین را از یک دیگر جدا ساخته، به رسمیت نمی شناسد.

در کنار این ادعای ایدئولوژیک، از لحاظ نظامی نیز با اعزام و مستقر ساختن قطعات و نیروهای "انتحاری" شان در ولایات بدخشان و تخار که هیچ نوع نیاز داخلی به این جا به جایی وجود ندارد، عملاً آمادگی نظامی شان را به یک تقابل نظامی با دولت تاجیکستان بیان داشتند.

ادامه دارد

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!